

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jiřího Pally, zástupce předsedy senátu JUDr. Stanislava Rizmana a přísedících JUDr. Vítězslava Pýši, JUDr. Vladimíra Macha, JUDr. Martina Mikysky a doc. JUDr. Jana Svatoně, CSc. při ústním jednání dne 16. 2. 2016 ve věci návrhu **okresní státní zástupkyně Plzeň-sever** ze dne 18. 11. 2015, sp. zn. 1 SPR 216/2015, na zahájení řízení o kárné odpovědnosti **JUDr. Z. T.**, státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství Plzeň-sever,

t a k t o :

Podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, kárně obviněná

JUDr. Z. T., nar. X,
státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství Plzeň-sever,
bytem X,

je vinna, že

jako státní zástupkyně pověřená výkonem pracovní pohotovosti podle § 20 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve věci vedené u Okresního státního zastupitelství Plzeň-sever pod sp. zn. ZT 222/2015 proti R. H., nar. X, a J. A. S., nar. X, kteří dne 5. 10. 2015 v 8.00 hodin byli policejním orgánem fakticky omezeni na osobní svobodě, v 11.30 hodin byli podle § 76 odst. 1 trestního řádu zadrženi a následně téhož dne bylo zahájeno jejich trestní stíhání pro pokračující zvlášť závažný zločin loupeže podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku, spáchaný ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, si nechala policejním orgánem předložit spisový materiál s podnětem k podání návrhu na vzetí těchto obviněných do vazby až dne 7. 10. 2015 v 7.25 hodin a tento návrh podala z důvodů uvedených v § 67 písm. a) a c) trestního řádu Okresnímu soudu Plzeň-sever v rozporu s ustanovením § 77 odst. 1 trestního řádu, použitého per analogiam, dne 7. 10. 2015 v 9.25 hodin, tedy až 1 hodinu a 25 minut po uplynutí lhůty 48 hodin od faktického omezení osobní svobody obviněných policejním orgánem před jejich zadržením, v důsledku čehož obvinění R. H. a J. A. S. byli po vazebním zasedání soudkyně Okresního

soudu Plzeň-sever podle § 75 trestního řádu propuštění ze zadržení na svobodu až dne 7. 10. 2015 v 19.30 hodin,

t e d y

zaviněně porušila povinnosti státního zástupce a zaviněným jednáním ohrozila důvěru v odbornost postupu státního zastupitelství,

č í m ž s p á c h a l a

kárné provinění podle § 28 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství,

a z a t o s e j í u k l á d á

podle § 30 odst. 1 písm. b) zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, kárné opatření **snížení platu o 10 % na dobu 4 (čtyř) měsíců.**

O d ů v o d n ě n í :

Dokazováním provedeným při ústním jednání byly zjištěny následující skutečnosti:

Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje, Územní odbor Plzeň - venkov, 2. oddělení obecné kriminality (dále jen „policejní orgán“), usnesením ze dne 5. 10. 2015, č. j. KRPP-139142-72/TČ-2015-031172-S-VAN, podle § 160 odst. 1 trestního řádu zahájila trestní stíhání R. H., nar. X, J. Č., nar. X, a J. A. S., nar. X, pro pokračující zvláště závažný zločin loupeže podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku, spáchaného ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, jehož se měli obvinění dopustit tím, že

1. po předchozí společné domluvě a přesném rozdělení rolí během přepadení, podle něhož R. H. bude hlídat u dveří, J. A. S. bude hlídat obsluhu baru a J. Č. bude prohledávat prostory a odcizovat peníze, dne 27. 8. 2015 v době od 03.00 hodin do 03.10 hodin společně vběhli do restaurace Na Vršku v Obci Zbůch 98, kde R. H. hlídal u dveří, J. A. S. vytlačil obsluhu baru E. T., nar. X, mimo bar, když jim E. T. odmítl vydat hotovost, tak mu dal J. A. S. pěstí do pravé tváře a srazil ho k zemi, přitom mu utrlh pravý rukáv košile, J. Č. mezitím odcizil finanční hotovost z kasy za barem, dále chtěli po E. T. další finanční hotovost, kterou pak J. A. S. a R. H. našli v kuchyni v příruční pokladně a rovněž ji odcizili, před odchodem z baru sebral R. H. notebook zn. Acer Aspire 26 a stříkl E. T. do obličeje pepřový sprej, jenž si vzal s sebou před přepadením, ke zranění obsluhy baru však nedošlo, přičemž tímto jednáním obvinění způsobili poškozenému E.

T. škodu odcizením notebooku ve výši 8.000 Kč a škodu na roztržené košili ve výši 1.000 Kč a poškozené majitelce restaurace P. O., nar. X, škodu odcizením finanční hotovosti ve výši 50.541 Kč,

2. po předchozí společné domluvě a opětovném přesném domluvení rolí během přepadení, podle něhož R. H. bude hlídat u dveří, J. A. S. bude ozbrojen bubínkovým revolverem a hlídat obsluhu baru a J. Č. bude prohledávat prostory a odcizovat peníze, dne 13. 9. 2015 v době od 22.44 hodin do 22.50 hodin provedli přepadení obsluhy Kajot bar v Obci Nýřany, Benešova třída č. p. 308, a to tak, že před barem si nasadili černé kukly na hlavy, první vstoupil do baru J. A. S., který navíc držel v ruce bubínkový revolver, jako druhý vstoupil do baru J. Č. a třetí R. H., který nejprve hlídal u dveří a pak se společně s J. Č. a J. A. S. přesunul za bar, kde J. A. S. se zbraní v ruce chtěl po obsluze baru T. M., nar. X, peníze slovy „Dej sem peníze, nebo ti ustřelím hlavu.“, poté chtěl J. A. S. vytrhnout T. M. z ruky její mobilní telefon zn. LG, tato mu ho nechtěla vydat, proto ji odstrčil, vytrhl telefon z ruky a odcizil ho, mezitím J. Č. otevřel zásuvku s penězi, odkud sebral peněženky s finanční hotovostí, dále z baru odcizili 8 kusů krabiček cigaret značky Winston a několik 12 stupňových piv Plzeň, během přepadení došlo též k poškození notebooku zn. Toshiba, při odchodu pak J. A. S. pohrozil T. M. slovy „Ať tě nenapadne zavolat policajty, nebo ti ustřelím palici.“, obsluha baru však nebyla při přepadení zraněná, přičemž tímto jednáním obvinění způsobili poškozenému provozovateli baru D. K., nar. X, škodu odcizením finanční hotovosti a věcí ve výši 36.010 Kč a poškozené T. M. škodu odcizením mobilního telefonu ve výši 2.000 Kč a škodu poničením notebooku ve výši 4.000 Kč,
3. po předchozí společné domluvě a opětovném přesném domluvení rolí během přepadení, podle něhož R. H. bude hlídat u dveří, J. A. S. bude ozbrojen bubínkovým revolverem a hlídat obsluhu baru a J. Č. bude prohledávat prostory a odcizovat peníze, dne 24. 9. 2015 v době od 00.45 hodin do 01.00 hodin v Obci Staňkov, ul. 28. října č. p. 63, vstoupili maskováni kuklami do herny VIVAT, kam šel jako první J. A. S., který držel v ruce bubínkový revolver, druhý šel do herny J. Č. a třetí R. H., který hlídal u dveří, J. A. S. pak přiložil majiteli herny M. H. T., nar. X, ke spánku revolver, všichni na něho křičeli „money, money“ a tímto požadovali vydání finanční hotovosti, J. A. S. stál nadále s revolverem u majitele herny, který otevřel šuplík, odkud vzal J. Č. peníze, a dále J. Č. odcizil bílou nádobu s drobnými mincemi a z pultu svazek 22 kusů klíčů a 2 krabičky cigaret Red nad White, následně vytáhli majitele herny před bar, tam jej dostali na zem, prohledali ho a z kapsy mu odcizili další finanční hotovost, ke zranění majitele herny však nedošlo, přičemž tímto jednáním obvinění způsobili poškozenému M. H. T. škodu ve výši 50.000 Kč a 50 Euro.

Vydání usnesení o zahájení trestního stíhání předcházelo předvedení R. H. a J. A. S., podání vysvětlení R. H. a zadržení všech tří uvedených osob.

Podle protokolu ze dne 5. 10. 2015, č. j. KRPP-139142-54/TČ-2015-031172-S-VAN, byl podezřelý J. Č. podle § 76 odst. 1 trestního řádu zadržen v Heřmanově Huti dne 5. 10. 2015 v 12.20 hodin z důvodů uvedených v § 67 písm. b) a c) trestního řádu. Proti zadržené osobě nebylo využito oprávnění podle § 54 zákona o Policii České republiky.

Podle úředního záznamu ze dne 7. 10. 2015, č. j. KRPP-139142-88/TČ-2015-031172-S-VAN, byl v Obci Nýřany uvnitř areálu společnosti FAURENCIA s.r.o. dne 5. 10. 2015 v 08.00 hodin podle § 158 odst. 7 trestního řádu předveden R. H., neboť „v daném případě se jedná o zločin o osoba je povinná vyhovět ihned“. K okolnostem předvedení policejní orgán v úředním záznamu o předvedení osoby uvedl, že „z tohoto důvodu byla osoba R. H. již v 08.00 hod., tedy ihned po zjištění jeho přítomnosti v zaměstnání ve společnosti FAURENCIA s.r.o. vyzvána k podání vysvětlení a ihned předvedena za využití služebního vozidla PČR do budovy PČR, Anglické nábřeží 7, na 2. odd. OOK Plzeň-venkov. ... Předvedená osoba nebyla omezena na volném pohybu připoutáním podle § 25 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky.“ ... Předvedená osoba nebyla umístěná v policejní cele. Předvedení osoby bylo ukončeno dne 5. 10. 2015 v 11.30 hod. následným zajištěním podle § 76 odst. 1 zákona č. 141/1961.“.

Podle úředního záznamu č. j. KRPP-139142-47/TČ-2015-031172-S-VAN se podání vysvětlení R. H. konalo podle § 158 odst. 6 trestního řádu dne 5. 10. 2015 od 9.42 hodin do 11.27 hodin.

Podle protokolu o zadržení osoby podezřelé ze dne 5. 10. 2015, č. j. KRPP-139142-52/TČ-2015-031172-S-VAN, byl podezřelý R. H. podle § 76 odst. 1 trestního řádu zadržen v Plzni dne 5. 10. 2015 v 11.30 hodin z důvodů uvedených v § 67 písm. b) a c) trestního řádu. Dále se v protokolu uvádí, že „zadržení předcházelo podání vysvětlení podle § 158 odstavec 6 trestního řádu, ke kterému došlo dne 5. 10. 2015 v 08:00“. K okolnostem zadržení se policejní orgán v protokole o zadržení osoby podezřelé zmiňuje o tom, že „dnešního dne 5. 10. 2015 byl výše jmenovaný R. H., nar. X předveden v 08.00 hod. na 2. odd. OOK Plzeň-venkov k podání vysvětlení dle § 158/6 trestního řádu k loupežným přepadením barů v obci Zbůch, Nýřany a Staňkov, po kterém byl téhož dne v 11.30 hodin zadržen dle § 76 odst. 1 tr. řádu. Proti zadržené osobě bylo využito oprávnění podle § 54 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky pouta.“.

Podle úředního záznamu ze dne 7. 10. 2015, č. j. KRPP-139142-87/TČ-2015-031172-S-VAN, byl v Obci Nýřany uvnitř areálu společnosti FAURENCIA s.r.o. dne 5. 10. 2015 v 08.00 hodin podle § 158 odst. 7 trestního řádu předveden J. A. S., neboť „v dané kauze se jedná o zločin o osoba je povinná vyhovět ihned“. K okolnostem předvedení policejní orgán v úředním záznamu o předvedení osoby uvedl, že „z tohoto důvodu byla osoba J. S. již v 08.00 hod., tedy ihned po zjištění jeho přítomnosti v zaměstnání ve společnosti FAURENCIA s.r.o. vyzván k podání vysvětlení a ihned předveden za pomoci služebního vozidla PČR na ubytovnu v obci Zbůch (za lékárnou), kde si vzal za dozoru příslušníků policie své osobní doklady a následně do budovy PČR, Anglické nábř. 7, na 2. odd. OOK ÚO Plzeň venkov. Vzhledem k tomu, že se jednalo o cizího státního příslušníka, osobu polské národnosti, byl k výslechu cestou přibrán policista L. J. z OO PČR Stod, který ovládá polský jazyk ... Předvedená osoba nebyla omezena na volném pohybu připoutáním podle § 25 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky.“ ... Předvedená osoba nebyla umístěná v policejní cele. Předvedení osoby bylo ukončeno dne 5. 10. 2015 v 11.30 hod. následným zajištěním podle § 76 odst. 1 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů.“.

Podle protokolu ze dne 5. 10. 2015, č. j. KRPP-139142-49/TČ-2015-031172-S-VAN, byl podezřelý J. A. S. podle § 76 odst. 1 trestního řádu zadržen v Nýřanech dne 5. 10. 2015 v 11.30 hodin z důvodů uvedených v § 67 písm. a), b) a c) trestního řádu. Dále se v protokolu uvádí, že „zadržení předcházelo předvedení podle § 158 odstavec 6 trestního řádu, ke kterému došlo dne 5. 10. 2015 v 8.00“. K okolnostem zadržení se policejní orgán v protokole o zadržení osoby podezřelé zmiňuje o tom, že „dnešního dne byl výše uvedený J. A. S., nar. X, občan X předveden v 8.00 hodin na 2. OOK ÚO Plzeň venkov k podání vysvětlení, po kterém byl téhož dne v 11.30 hodin zadržen dle § 76 odst. 1 TR. Proti zadržené osobě bylo využito oprávnění podle § 54 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky pouta, snímána dle potřeby.“.

Po zadržení podezřelých osob a zahájení jejich trestního stíhání policejní orgán dne 7. 10. 2015 v 07.25 hodin předal Okresnímu státnímu zastupitelství Plzeň-sever podnět k podání návrhu na vzetí všech tří obviněných do vazby z důvodů uvedených v § 67 písm. a) a c) trestního řádu. V tomto podnětu se dále uvádí, že všichni obvinění jsou sice zaměstnaní, mají stálý zdroj příjmů, ale přesto jim jejich výdělek nestačil a proto páchali uvedenou trestnou činnost. Dále se policejní orgán v podnětu k podání návrhu na vzetí do vazby zmínil, že o zadržení obviněných byla vyrozuměna kárně obviněná dne 5. 10. 2015. Neuvedl však, jaké úkony předcházely zadržení obviněných R. H. a J. A. S..

Opatřením okresní státní zástupkyně Plzeň-sever ze dne 30. 9. 2015, sp. zn. 1 SPR 4/2015, byla kárně obviněná podle § 20 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství (dále jen „zákon o státním zastupitelství“), nařízena pracovní pohotovost v době od 5. 10. 2015 do 12. 10. 2015. Dne 7. 10. 2015 v 09.25 hodin kárně obviněná podle § 73b odst. 1 trestního řádu podala Okresnímu soudu Plzeň-sever návrh na vzetí obviněných R. H., J. Č. a J. A. S. do vazby z důvodů podle § 67 písm. a), c) trestního řádu. Tento návrh odůvodnila existencí důvodné obavy, že obvinění uprchnou nebo se budou skrývat, aby se tak vyhnuli trestnímu stíhání nebo trestu, neboť i s přihlédnutím k právní kvalifikaci skutku jsou ohroženi vysokým trestem a měli se dopustit pokračujícího trestného činu. Dále byla podle kárně obviněné dána obava, že obvinění v případě jejich ponechání na svobodě budou opakovat trestnou činnost, pro kterou jsou stíháni, neboť v krátkém časovém období se měli dopustit tří útoků spočívajících v loupežném přepadení restauračních zařízení a herny.

V návrhu na vzetí obviněných do vazby kárně obviněná též uvedla, že obvinění byli vyslechnuti dne 6. 10. 2015 za účasti jejich obhájců, že se k trestné činnosti doznali a podrobně popsali průběh jednotlivých přepadení, že ve věci podali vysvětlení i jednotliví poškození a že při ohledání místa činu ve Staňkově byl nalezen bubínkový revolver. Dále se v návrhu uvádí, že obvinění R. H. a J. Č. nebyli dosud soudně trestáni a na území České republiky nebyl soudně trestán ani J. A. S., který je státním příslušníkem Polské republiky a v současnosti bydlí na ubytovně Zbůch, okres Plzeň-sever. Konečně kárně obviněná v návrhu na vzetí obviněných do vazby uvedla časové údaje o zadržení všech tří obviněných, aniž zmínila, jaké úkony učinil policejní orgán ve vztahu k R. H. a J. A. S. před jejich zadržením.

Vazební zasedání o návrhu kárně obviněné na vzetí všech tří obviněných do vazby se konalo u Okresního soudu Plzeň-sever dne 7. 10. 2015 od 17.00 hodin. Na jeho konci

soudkyně vyhlásila s poukazem na blíže nespecifikované důkazy, které měl soud k dispozici, usnesení, jímž podle § 73 odst. 1 písm. b), c) trestního řádu ponechala obviněného J. Č. na svobodě za současného přijetí písemného slibu a stanovení dohledu probačního úředníka, k němuž je obviněný povinen se pravidelně dostavovat jednou za týden, prokazovat zdroj příjmu, změnit místo pobytu pouze s jeho souhlasem a nadále řádně docházet do stávajícího zaměstnání, pro případ, že by s ním byl stávající pracovní poměr ukončen, nejpozději do pěti dnů nastoupit do jiného zaměstnání a prostředky k obživě si tak opatřovat zákonným způsobem a dále se nedopouštět jiné trestné činnosti. Obviněný J. Č. i kárně obviněná se vzdali práva podat stížnost proti tomuto usnesení a netrvali na jeho písemném odůvodnění. Písemné vyhotovení usnesení soudkyně Okresního soudu Plzeň-sever ze dne 7. 10. 2015, č. j. 0 Nt 19/2015 - 33, o ponechání obviněného J. Č. na svobodě za současného přijetí jeho písemného slibu a stanovení dohledu probačního úředníka, tedy nebylo odůvodněno.

Obviněný R. H. při vazebním zasedání k dotazu soudkyně uvedl, že dne 5. 10. 2015 v 8.00 hodin si pro něho policisté přijeli do práce a pak ho odvezli do Plzně. Hned mu dali pouta, na policejní stanici je měl nějakou dobu, pak mu je na chvíli sňali kvůli odběru pachového vzorku a znovu je nasadili až do doby, než ho umístili v policejní cele. Pouta měl i celou dobu při výslechu, při provedení identifikačních úkonů mu je sundali a při převozu opět dali. Pouta neměl asi jednu hodinu. Věděl, proč ho policisté odvázejí, neboť mu řekli, že je zadržený pro podezření z loupežného přepadení.

Obviněný J. A. S. při vazebním zasedání k dotazu soudkyně uvedl, že dne 5. 10. 2015 v 8.00 hodin si pro něho přijeli policisté do práce v civilním vozidle a odvezli ho. Nasadili mu pouta a informovali ho, že je zadržený, čemuž však zpočátku moc nerozuměl. Nejprve s ním policisté jeli na služebnu do Stodu pro tlumočníka, pak ho odvezli k výslechu do Plzně, přičemž během jízdy měl pouta. Ty měl nasazené i při vstupu do výslechové místnosti, pak již nikoliv. K dotazu soudkyně příslušník policie upřesnil, že ze Stodu se policisté nejprve vrátili s obviněným na ubytovnu pro klíče, které tam zapomněl, a teprve pak odjeli do Plzně. K tomu obviněný doplnil, že na ubytovnu pro klíče s ním šli policisté, během této doby nemohl odejít a měl na rukou pouta. Tehdy pochopil, že je skutečně zadržený a situace je vážná.

Soudkyně Okresního soudu Plzeň-sever podle § 75 trestního řádu propustila obviněné R. H. a J. A. S. na svobodu. Toto rozhodnutí odůvodnila tím, že jejich výslechy provedené při vazebním zasedání potvrdily faktické omezení jejich osobní svobody od 8.00 hodin dne 5. 10. 2015, kdy si pro ně přijeli policisté. Od této doby byly vůči nim činěny veškeré úkony směřující k zahájení trestního stíhání a navíc obvinění byli ihned informováni o tom, že jsou zadrženi z důvodu páchaní závažné trestné činnosti. Návrh na vzetí těchto obviněných do vazby však byl podán až po uplynutí zákonné lhůty dne 7. 10. 2015 v 9.25 hodin, takže musejí být propuštěni na svobodu. Dále soudkyně uvedla, že proti tomuto rozhodnutí nelze podat stížnost, neboť o propuštění obviněných ze zadržení se nerozhoduje usnesením. Konečně soudkyně vyzvala oba obviněné, aby se chovali podle písemných slibů, které dali během vazebního zasedání, byť o jejich přijetí nebylo možné rozhodovat. Přitom obviněné upozornila, že případným vyhýbáním se trestnímu stíhání nic nedosáhnou.

Vazební zasedání bylo skončeno dne 7. 10. 2015 v 19.30 a ve stejný okamžik byli všichni tři obvinění propuštěni ze zadržení.

Přípisem ze dne 14. 10. 2015, č. j. ZT 222/2015 - 46, okresní státní zástupkyně Plzeň-sever postoupila věc k dalšímu řízení Krajskému státnímu zastupitelství v Plzni. Z výpovědí obviněných totiž vyplývá, že před spácháním jednotlivých útoků si mezi sebou rozdělili úkoly a jejich jednání se tak vyznačovalo plánovitostí a koordinovaností, což zvyšovalo pravděpodobnost úspěšného provedení trestného činu. Obviněné je tak podle okresní státní zástupkyně Plzeň-sever nutné považovat za členy organizované skupiny tří osob, v důsledku čehož musí být jejich skutek kvalifikován jako pokračující zločin loupeže podle § 173 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku.

Všechna uvedená skutková zjištění vyplývají z ověřených fotokopií podstatných částí dozorového spisu Okresního státního zastupitelství Plzeň-sever sp. zn. ZT 222/2015 a vyšetřovacího spisu Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Plzeňského kraje, Územního odboru Plzeň-venkov, 2. oddělení obecné kriminality sp. zn. KRPP-139142/TČ-2015-031172, jakož i z podstatných částí spisu Okresního soudu Plzeň-sever sp. zn. 0 Nt 19/2015 (zejména protokol o vazebním zasedání a zvukový záznam o jeho průběhu), a opatření okresní státní zástupkyně Plzeň-sever, kterým se nařizuje pracovní pohotovost státním zástupcům a upravuje postup při výkonu jejich pracovní pohotovosti, ze dne 30. 9. 2015, sp. zn. 1 SPR 4/2015.

Kárně obviněná v podání ze dne 11. 2. 2016 uvedla, že využívá znění § 17 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů (dále jen „zákon o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů“) a odmítá se před kárný senát dostavit v rámci jím nařízeného ústního jednání. Tím byly splněny podmínky pro projednání věci v nepřítomnosti kárně obviněné uvedené ve větě druhé tohoto ustanovení. Při ústním jednání kárný senát přečetl obhajobu kárně obviněné obsaženou v jejím vyjádření k návrhu na zahájení kárného řízení.

V něm kárně obviněná uvedla, že v rozhodné době jí skutečně byla nařízena pracovní pohotovost podle § 20 zákona o státním zastupitelství. V opatření okresní státní zástupkyně Plzeň-sever ze dne 30. 9. 2015, sp. zn. 1 SPR 4/2015, je však uvedeno, že v průběhu pracovní doby bude plnit úkoly, jejichž provedení nesnese odkladu, státní zástupce, který vykonává dozor v konkrétní trestní věci. Ten pak v případě nutnosti provedení úkonu až po skončení pracovní doby informuje státního zástupce, jemuž byla pracovní pohotovost nařízena, a předá mu spisový materiál k posouzení a rozhodnutí. V dané trestní věci již přitom probíhalo prověřování po delší dobu před zadržením podezřelých a dozor vykonával státní zástupce specializující se na násilnou trestnou činnost. V průběhu pracovní doby měl tedy plnit úkoly, jejichž provedení nesneslo odkladu, právě tento státní zástupce, a nikoliv státní zástupce vykonávající pracovní pohotovost. Nelze proto souhlasit s tím, že řádně nekomunikovala s policejním orgánem a některé okolnosti týkající se zadržení nezjišťovala z elektronické podoby spisu. Do něho neměla přístup, neboť jí nebyl přidělen k výkonu dozoru.

Podle kárně obviněné byli podezřelí R. H. a J. A. S. podle § 76 odst. 1 trestního řádu zadrženi až dne 5. 10. 2015 v 11.30 hodin. Krátce poté jí tuto skutečnost telefonicky

oznámil por. Bc. R. V. z policejního útvaru Plzeň-venkov a současně jí sdělil, že se s ohledem na více pachatelů a rozsah jejich výpovědí nemůže vyjádřit, kdy bude předložen spisový materiál společně s podnětem k podání návrhu na vzetí do vazby. V době, kdy jí policista oznamoval zadržení podezřelých, se vůbec nezmínil o jejich předchozím předvedení podle § 158 odst. 7 trestního řádu. O této skutečnosti proto vůbec nevěděla. Dne 6. 10. 2015 se v dopoledních hodinách účastnila hlavního líčení u okresního soudu a v době od 14.00 hodin do 15.00 hodin probíhala za její přítomnosti a účasti okresní státní zástupkyně a dvou policistů konzultace v další jiné trestní věci. Teprve kolem 15.00 hodin jí por. Bc. R. V. oznámil, že je připravený spis předat společně s podnětem k podání návrhu na vzetí obviněných do vazby. Až tehdy jí sdělil, že dva podezřelí byli předvedeni již dne 5. 10. 2015 v 08.00 hodin a podezřelý R. H. v 9.20 hodin podával vysvětlení podle § 158 odst. 6 trestního řádu. Policistku požádala, aby na její služební mail zaslal usnesení o zahájení trestního stíhání obviněných, neboť si chtěla po pracovní době připravovat návrh na jejich vzetí do vazby. Na pracovišti se pak zdržela až do 16.00 hodin.

Dále kárně obviněná uvedla, že se s por. Bc. R. V. dohodla na předložení spisu následujícího dne v 7.30 hodin. Zamýšlela totiž do 9.42 hodin, tedy do započetí podání vysvětlení podezřelým R. H., dokončit a předat soudu již připravený návrh na vzetí obviněných do vazby, což také učinila. Předvedení podezřelých přitom vyhodnotila jako opatření pořádkového charakteru, neboť policista jí k těmto úkonům nesdělil nic bližšího, například zda byla předvedených osobám nasazena pouta, kdy se tak stalo apod. Přitom ani por. Bc. R. V. neměl tuto informaci k dispozici, neboť v protokolech o zadržení podezřelých R. H. a J. A. S. se bez bližších podrobností uvádí, že jejich zadržení předcházelo předvedení, k němuž došlo dne 5. 10. 2015 v 08.00 hodin, a že proti zadržené osobě, tedy nikoli předvedené, bylo využito nasazení pout. V době podání návrhu soudu na vzetí obviněných do vazby proto nebylo možné z obsahu spisového materiálu dovodit, zda při předvedení obou podezřelých došlo k jejich faktickému omezení osobní svobody či nikoliv. Tato skutečnost musela být řešena až v rámci vazebního zasedání, což také soudkyně rozhodující o podaném návrhu velmi pečlivě a podrobně činila. Ani soudkyně přitom po obdržení spisu s návrhem na vzetí obviněných do vazby nemohla dospět k jednoznačnému závěru o překročení zákonné lhůty 48 hodin, ve které obvinění měli být odevzdáni soudu. Pokud by totiž soudkyně byla o nedodržení této lhůty přesvědčena, nepochybně by rozhodla ihned po obdržení a prostudování spisu o propuštění obou obviněných ze zadržení. Podrobné zjišťování okolností, za nichž došlo k předvedení R. H. a J. A. S., bylo soudkyni doporučeno i ze strany předsedkyně okresního soudu, s níž tuto záležitost konzultovala. Tuto skutečnost zjistila při telefonickém hovoru, ve kterém jí soudkyně sdělovala termín konání vazebního zasedání.

Kárně obviněná také poukázala na nepřesnosti v protokolech o zadržení podezřelých R. H. a J. A. S., z nichž vychází i kárný návrh. V protokolech o zadržení podezřelého R. H. se totiž uvádí, že jeho zadržení předcházelo podání vysvětlení podle § 158 odst. 6 trestního řádu, k čemuž došlo dne 5. 10. 2015 v 08.00 hodin, když ve stejnou dobu měl být podezřelý předveden. Z úředního záznamu o jím podaném vysvětlení však vyplývá, že tento úkon započal až v 09.42 hodin. Podezřelý J. A. S. měl být podle protokolu o zadržení rovněž předveden podle § 158 odst. 6 trestního řádu, k čemuž mělo dojít dne 5. 10. 2015 v 08.00 hodin, avšak spisový materiál neobsahuje žádný úřední

záznam o jím podaném vysvětlení. Až téhož dne v 13.37 hodin s ním byl sepsán protokol o výsledku osoby podezřelé.

Dále podle kárně obviněné není ze spisového materiálu zřejmé, zda se obě předvedené osoby po výzvě k podání vysvětlení skutečně ihned odmítly k tomuto úkonu dostavit. Pouze v takovém případě totiž bylo podle § 158 odst. 7 trestního řádu možné jejich předvedení provést, přičemž na tyto následky nevyhovění výzvě musely být řádně upozorněny. Dále o ústní výzvě k podání vysvětlení s náležitým poučením nebyl sepsán úřední záznam, a proto nelze ověřit, zda k tomuto poučení vůbec došlo. Bez splnění této podmínky však nebylo možné oba podezřelé předvést ani uložit jim jiné pořádkové opatření. Nejpodstatnější však je, že výzva k podání vysvětlení musela být předána bezprostředně před tímto úkonem. Podezřelý R. H. však byl dne 5. 10. 2015 předveden již v 08.00 hodin, avšak úřední záznam o podaném vysvětlení s ním byl sepsován až od 09.42 hodin. Také podezřelý J. A. S. byl za shodných nevyjasněných podmínek předveden, avšak úřední záznam o podaném vysvětlení s ním vůbec nebyl sepsán. K předvedení podezřelých R. H. a J. A. S. tak došlo na základě nezákonného postupu policejního orgánu.

V závěru vyjádření k návrhu na zahájení kárného řízení připomněla kárně obviněná, že za celou svoji pracovní kariéru se nedopustila žádného závažného pochybení a vždy se snažila svou práci vykonávat pečlivě a zodpovědně. Písemná výtka jí byla udělena jen v jednom případě, a to již v roce 2006. S ohledem na tento značný časový odstup tak není zcela zřejmé, z jakého důvodu byla tato okolnost v kárném návrhu podrobně popsána.

K obhajobě kárně obviněné uvádí kárný senát tyto skutečnosti a dospívá k následujícím právním závěrům:

V již zmíněném opatření ze dne 30. 9. 2015, sp. zn. 1 SPR 4/2015, nařídila okresní státní zástupkyně Plzeň-sever kárně obviněné v době od 5. 10. 2015 do 12. 10. 2015 pracovní pohotovost k plnění úkolů, k nimž je státní zastupitelství podle zákona příslušné, jestliže jejich provedení nesnese odkladu, a to po skončení její pracovní doby v místě jejího bydliště. Toto opatření dále stanoví, že v průběhu pracovní doby bude plnit úkoly, jejichž provedení nesnese odkladu, ten státní zástupce, který vykonává dozor v konkrétní trestní věci. V případě, že tento úkon nebude možno vykonat v pracovní době a potřeba jeho provedení vyvstane až po skončení pracovní doby, informuje o tom státního zástupce, jemuž byla pracovní pohotovost nařízena, a předá mu spisový materiál k posouzení a rozhodnutí. Službu konající státní zástupce pak po provedení příslušného úkonu předá věc k dalšímu doзору dozorovému státnímu zástupci.

Kárně obviněné je nutné dát za pravdu, že podle takto formulovaného znění opatření o nařízení pracovní pohotovosti měl v uvedené trestní věci plnit úkoly státního zastupitelství související se zadržením podezřelých a s rozhodováním o nich především státní zástupce, který v ní již vykonával dozor nad zákonností přípravného řízení ve fázi prověřování. O předvedení všech tří podezřelých, o jejich zadržení i o možnosti předání spisového materiálu s podnětem na podání návrhu na jejich vzetí do vazby totiž policejní orgán informoval okresní státní zastupitelství v pracovní době, jak bude dále zmíněno. Kárně obviněná podle opatření ze dne 30. 9. 2015, sp. zn. 1 SPR 4/2015, měla rozhodovat o

zadržení nebo o podání návrhu na vzetí obviněných do vazby při nemožnosti vykonání těchto úkonů v pracovní době a při potřebě jejich provedení až po skončení pracovní doby. V takovém případě jí však byl dozorový státní zástupce povinen předem informovat a předat spisový materiál k posouzení a rozhodnutí.

Nicméně por. Bc. R. V. ve svědecké výpovědi před kárným senátem uvedl, že při provádění úkonů týkajících se zadržení podezřelých osob a rozhodování o nich komunikoval s kárně obviněnou, neboť podle zavedeného postupu se taková věc vždy projednává se státním zástupcem, který má v týdnu nařizenu pracovní pohotovost, i když je zapotřebí příslušný úkon provést v pracovní době. Též navrhovatelka k dotazu kárného senátu potvrdila, že policejní orgán v pracovní době oznamuje zadržení osoby většinou státnímu zástupci, jemuž byla nařizena pracovní pohotovost, neboť Okresní státní zastupitelství Plzeň-sever má jen čtyři státní zástupce, kteří často nemohou být k dispozici z důvodů intervence u soudu, účasti na školeních či čerpání dovolené. Navíc kárně obviněná podle navrhovatelky dne 5. 10. 2015 pouze přijala informaci o zadržení podezřelých, v pracovní době již v dané trestní věci nevyvíjela žádnou činnost, byl předpoklad, že návrh na vzetí do vazby bude podán následujícího dne po skončení pracovní doby, a zřejmě z tohoto důvodu policejní orgán komunikoval jen s kárně obviněnou.

Ze skutečností uvedených svědkem por. Bc. R. V. a navrhovatelkou je tedy zřejmé, že bez ohledu na dikci opatření o nařízení pracovní pohotovosti na státním zastupitelství, u něhož kárně obviněná působí, se nejspíše kvůli jeho nepočetnosti vyvinula praxe, podle níž o úkonech souvisejících se zadržením, včetně podávání návrhu na vzetí zadržené osoby do vazby, policejní orgán komunikuje se státním zástupcem, jemuž byla nařizena pracovní pohotovost, a nikoliv s dozorovým státním zástupcem. V souladu s tímto obvyklým postupem v dané trestní věci kárně obviněná přijala od policejního orgánu informaci o předvedení podezřelých osob, jejich zadržení i možnosti předání spisového materiálu s podnětem k podání návrhu na jejich vzetí do vazby, aniž o tom informovala dozorového státního zástupce s poukazem na to, že podle opatření o nařízení pracovní pohotovosti musí provést příslušné úkony sám. O zadržení podezřelých osob a svých opatřeních dokonce v rozporu s čl. 30 odst. 1 pokynu obecné povahy nejvyšší státní zástupkyně ze dne 21. 9. 2009, č. 8/2009, o trestním řízení, neučinila záznam do dozorového spisu. Navíc kárně obviněná potvrdila, že jí policejní orgán nabízel předání spisového materiálu dne 6. 10. 2015 kolem 15.00 hodin, z čehož je zřejmé, že k posouzení podnětu k podání návrhu na vzetí obviněných do vazby muselo dojít až po skončení pracovní doby, tedy v rámci nařízené pracovní pohotovosti. Ostatně sama kárně obviněná uvedla, že si po pracovní době návrh na vzetí obviněných připravovala a za tímto účelem si od policejního orgánu nechala na svůj služebním mail zaslat usnesení o zahájení trestního stíhání. Za této situace bylo nepochybně povinností kárně obviněné odevzdat zadržené osoby s návrhem na jejich vzetí do vazby v zákonné 48 hodinové lhůtě od zadržení a zjistit, zdali tomuto úkonu nepředcházelo faktické omezení jejich osobní svobody.

Jestliže takto kárně obviněná nepostupovala, nemůže se z uvedených důvodů zbavit své odpovědnosti za překročení lhůty stanovené v § 77 odst. 1 trestního řádu poukazem na to, že podle opatření o nařízení pracovní pohotovosti měl jednotlivé úkony související se

zadržením podezřelých a s rozhodováním o zadržených osobách činit dozorový státní zástupce.

Dále kárný senát považuje za vyvrácenou obhajobu kárně obviněné, že v dané trestní věci nemohla před podáním návrhu na vzetí obviněných do vazby spolehlivě zjistit, zda před jejich zadržením byli omezeni na své osobní svobodě.

Svědka por. Bc. R. V. totiž při jednání kárného senátu uvedl, že před podáním návrhu na vzetí obviněných do vazby s kárně obviněnou třikrát telefonicky hovořil. Nejprve dne 5. 10. 2015 po podání vysvětlení podezřelým R. H., který se v něm k třem loupežným přepadením doznal, seznámil kárně obviněnou s tím, že tato osoba a podezřelý J. A. S. byli v 08.00 hodin téhož dne předvedeni k podání vysvětlení v místě jejich zaměstnání. Během tohoto telefonického hovoru kárně obviněná souhlasila se zadržením podezřelých a současně udělila předběžný souhlas se zadržením třetího spolupachatele, po kterém policisté v té době ještě pátrali. O zadržení podezřelého J. Č. svědek informoval kárně obviněnou taktéž dne 5. 10. 2015. Následujícího dne v odpoledních hodinách jí pak seznámil s dalším průběhem trestního řízení s tím, že byla vyhotovena usnesení o zahájení trestního stíhání, provedeny výslechy všech tří obviněných a je možné státnímu zastupitelství předat spisový materiál společně s podnětem k podání návrhu na vzetí do vazby. Přitom kárně obviněnou opět upozornil, že zadržení R. H. a J. A. S. předcházelo předvedení za účelem podání vysvětlení, k čemuž došlo na jejich pracovišti dne 5. 10. 2015 v 08.00 hodin. S poukazem na okamžik zadržení těchto osob mu kárně obviněná sdělila, že postačí spis předložit následující den o půl osmé ráno, na čemž trvala i po zmínce o krátkosti zbytku lhůty k podání návrhu na vzetí do vazby s ohledem na časový údaj o předvedení podezřelých R. H. a J. A. S.. K dotazu kárného senátu svědek doplnil, že při telefonickém hovoru ze dne 6. 10. 2015 zároveň kárně obviněnou upozornil na to, že podezřelým R. H. a J. A. S. byly při jejich předvedení nasazena pouta, na což státní zástupkyně reagovala sdělením, že se doba předvedení k podání vysvětlení nezapočítává do lhůty pro zadržení. Po předání spisového materiálu ho pak kárně obviněná kontaktovala s tím, že jí málo zdůrazňoval předvedení těchto dvou podezřelých v 08.00 hodin dne 5. 10. 2015. Na to jí odpověděl, že o předvedení podezřelých osob od něho věděla, načež byl hovor po krátké době ukončen. Zanedlouho mu kárně obviněná znovu volala a sdělila mu, že vyhledala judikát, podle něhož se předvedení nepočítá do lhůty pro zadržení.

Z výpovědi svědka por. Bc. R. V. je tedy naprosto zřejmé, že policejní orgán ještě před zadržením R. H. a J. A. S., k němuž došlo dne 5. 10. 2015 v 11.30 hodin, seznámil kárně obviněnou s předchozím předvedením těchto podezřelých osob a o této skutečnosti ji znovu informoval následující den s tím, že oběma těmito podezřelým osobám byla při jejich předvedení dána pouta. Kárně obviněná tedy nejpozději v odpoledních hodinách dne 6. 10. 2015, kdy jí bylo policejním orgánem nabídnuto předložení spisového materiálu s podnětem k podání návrhu na vzetí obviněných do vazby, musela vědět, že k omezení osobní svobody podezřelých R. H. a J. A. S. došlo již dne 5. 10. 2015 v 08.00 hodin. Podle této svědecké výpovědi tak absence reakce na tuto skutečnost byla zapříčiněna nejistotou kárně obviněné o počátku lhůty pro zadržení při předchozím předvedení podezřelé osoby, a nikoliv její neinformovaností o okolnostech, které předcházely zadržení uvedených dvou podezřelých.

Neseznámení kárně obviněné s těmito skutečnostmi policejním orgánem je vyloučeno také na základě odpovědi navrhovatelky na otázky kárného senátu. Podle ní byla kárně obviněná v příslušném týdnu zdravotně indisponovaná, odmítla nabídku zůstat doma s tím, že by pracovní pohotovost byla nařízena jinému státnímu zástupci, s policejním orgánem od počátku špatně komunikovala, řádně nezjišťovala počátek 48 hodinové lhůty pro odevzdání zadržených osob soudu a v tomto směru přehlédla rozhodné údaje uvedené na příslušných protokolech. Navíc navrhovatelka uvedla, že kárně obviněná byla upozorněna na nebezpečí prodlení při rozhodování o zadržených osobách již v odpoledních hodinách dne 6. 10. 2015 při pracovní poradě. Ačkoliv se totiž během ní projednávala jiná trestní věc, byla státní zástupkyně seznámena i s tím, že pachatelé loupežných přepadení byli omezeni na osobní svobodě již dne 5. 10. 2015 v 08.00 hodin. Na toto sdělení kárně obviněná podle navrhovatelky reagovala tak, že má dostatek času a návrh na vzetí do vazby stačí podat ráno dne 7. 10. 2015.

Navíc, i kdyby kárně obviněná nebyla policejním orgánem a svými kolegy ze státního zastupitelství seznámena s tím, že k omezení osobní svobody podezřelých R. H. a J. A. S. došlo ještě před jejich zadržením, bylo její povinností si tuto skutečnost zjistit, neboť za včasnost podání návrhu na vzetí obviněných do vazby byla taktéž zodpovědná. Jestliže tedy kárně obviněná po nahlédnutí do protokolů o zadržení měla pochybnost o tom, zda osobní svoboda uvedených podezřelých osob byla omezena v době jejich předvedení nebo až po jejich zadržení, jak nyní tvrdí, měla si tuto skutečnost ověřit z informačního systému Policie České republiky pro vedení elektronického trestního řízení (ETR), který obsahoval i shora uvedené úřední záznamy o předvedení osoby a do kterého mohla za asistence administrativy bez jakýchkoliv obtíží nahlédnout, jak potvrdila navrhovatelka při jednání kárného senátu. V žádném případě se však kárně obviněná nemohla spokojit s tím, že počátek lhůty pro podání návrhu na vzetí obviněných R. H. a J. A. S. do vazby bude zjišťován až soudkyní v rámci vazebního zasedání. Naopak bylo její povinností odevzdat obviněné soudu v zákonné 48 hodinové lhůtě počítané od okamžiku omezení jejich osobní svobody přecházejícího zadržení, a proto si v tomto směru musela opatřit potřebné podklady.

Kárně obviněná se tak nemůže zbavit odpovědnosti za nedodržení lhůty stanovené v § 77 odst. 1 trestního řádu ani tvrzením, podle něhož v dané trestní věci nemohla vědět, že zadržení dvou podezřelých předcházelo omezení jejich osobní svobody. Z uvedených důvodů jí totiž musela být tato skutečnost známa a navíc si ji měla možnost spolehlivě ověřit.

Odpovědnosti za překročení lhůty pro zadržení podezřelých se kárně obviněná nemůže zbavit ani poukazem na nepřesnosti v protokolech o zadržení podezřelých R. H. a J. A. S. a na nezákonný postup při jejich předvedení. S těmito tvrzeními kárně obviněné se sice lze v zásadě ztotožnit, nicméně z hlediska rozhodování o zadržení osobě ve smyslu § 77 odst. 1 trestního řádu je toliko podstatné, zda před jejím zadržením byla omezena na osobní svobodě a případně kdy k tomu došlo. Proto i v případě pochybení policejního orgánu při předvedení obou uvedených podezřelých bylo nutné vycházet z toho, že lhůta 48 hodin pro jejich odevzdání soudu s návrhem na vzetí do vazby nebo pro jejich propuštění ze zadržení započala dne 5. 10. 2015 v 08.00 hodin, kdy byly policejním orgánem omezeni na osobní svobodě v důsledku jejich předvedení za účelem podání

vysvětlení, při kterém jim navíc byla nasazena pouta. Doba trvání zajišťovacího institutu předvedení podle § 26 odst. 1 písm. c) zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, kterým je i předvedení za použití § 158 odst. 7 trestního řádu, se totiž započítává do lhůty 48 hodin podle § 75 věty třetí a § 76 odst. 4 poslední věty trestního řádu, pokud k omezení osobní svobody došlo v souvislosti s trestním řízením (srov. Šámal, P. a kol.: Trestní řád. Komentář, 7. vydání, C. H. Beck, Praha 2013, str. 978 a tam uvedená judikatura). V dané trestní věci tak lhůta pro zadržení R. H. a J. A. S. skončila dne 7. 10. 2015 v 08.00 hodin.

V této lhůtě však kárně obviněná v rozporu s ustanovením § 77 odst. 1 trestního řádu, použitého per analogiam, neučinila žádné rozhodnutí o těchto zadržených osobách, dne 7. 10. 2015 v 07.25 hodin, tedy jen krátce před koncem lhůty si nechala policejním orgánem předložit spisový materiál a návrh na vzetí do vazby podala soudu hodinu a půl od jejího marného uplynutí v 09.25 hodin, v důsledku čehož obvinění R. H. a J. A. S. byli po vazebním zasedání soudkyní Okresního soudu Plzeň-sever podle § 75 trestního řádu propuštěni na svobodu v 19.30 hodin, tedy až 11 hodin a 30 minut po skončení lhůty pro trvání jejich zadržení.

Tímto skutkem kárně obviněná zaviněně porušila své povinnosti při výkonu funkce státního zástupce odpovědně plnit své úkoly a postupovat odborně, svědomitě a bez zbytečných průtahů, které jsou stanoveny v § 24 odst. 1 zákona o státním zastupitelství. Kárně obviněná tímto zaviněným jednáním rovněž ohrozila důvěru v odbornost postupu státního zastupitelství, neboť ta v očích odborné i laické veřejnosti, zejména policejního orgánu, soudu, zadržených osob a jejich obhájců, byla nepochybně snížena její nečinností, která měla za následek nezákonné omezení osobní svobody dvou obviněných. Jedná se přitom o zavinění ve formě nevědomé nedbalosti. Kárně obviněná totiž nevěděla, že svým jednáním může způsobit porušení nebo ohrožení zájmu chráněného zákonem, neboť s ohledem na výpověď svědka por. Bc. R. V. a tvrzení navrhovatelky si při počítání lhůty pro podání návrhu na vzetí obviněných R. H. a J. A. S. do vazby buď nebyla jistá, zdali má do této lhůty započít i dobu jejich předchozího předvedení, nebo spoléhala na to, že uvedený návrh stihne soudu předat včas, i když spisový materiál obdrží až v ranních hodinách dne 7. 10. 2015. Kárně obviněná však vzhledem ke své funkci státní zástupkyně o všech skutečnostech a předpokladech nutných pro podání včasného návrhu na vzetí obviněných do vazby nepochybně vědět měla a mohla.

Je proto možné konstatovat, že kárně obviněná svým jednáním naplnila všechny znaky skutkové podstaty kárného provinění podle § 28 zákona o státním zastupitelství.

Při úvaze o druhu a výměře kárného opatření kárný senát přihlédl k závažnosti kárného provinění a k osobě kárně obviněné.

Kárný senát vzal v úvahu zavinění kárně obviněné ve formě nevědomé nedbalosti a její dosavadní kárnou bezúhonnost. Dále kárný senát nepřehlédl určitou sebereflexi, kterou kárně obviněná projevila před jednáním kárného senátu v podání ze dne 11. 2. 2016, v němž uvedla, že se nezříká své odpovědnosti za své jednání, všeho velmi lituje a považuje to za velké ponaučení do svého dalšího profesního života. V mezidobí podávala další návrhy na vzetí obviněných do vazby a velmi pečlivě sledovala, zda nedošlo k jejich

faktickému omezení osobní svobody. Také navrhovatelka při jednání kárného senátu potvrdila, že od projednávaného skutku kárně obviněná při výkonu pracovní pohotovosti pečlivě zvažuje svůj další postup a daleko lépe spolupracuje s policejními orgány. Kárný senát přihlédl i k osobnímu spisu kárně obviněné a jejímu pozitivnímu pracovnímu hodnocení ze dne 16. 11. 2015, z nichž vyplývá, že funkci prokurátory a státní zástupkyně vykonává již od roku 1984, přidělené věci zpracovává zcela samostatně, rychle, vždy ve stanovených termínech a celkem na dobré úrovni. V její práci se vyskytly jen drobné nedostatky, které byly řešeny jejich projednáním na pracovních poradách. Účastní se odborných školení a seminářů pořádaných Justiční akademií. Při výkonu pracovní pohotovosti u ní v minulosti nedošlo k žádnému jinému pochybení. Kárně obviněnou na její žádost kladně hodnotila i předsedkyně Okresního soudu Plzeň-sever, jak vyplývá z podání ze dne 11. 2. 2016.

Kárný senát nemohl při uložení kárného opatření za nyní projednávaný skutek přihlížet k písemné výtce, která byla kárně obviněné udělena dne 24. 10. 2006 pod sp. zn. 1 SPR 296/2006. Jestliže se totiž podle § 24 zákona o řízení ve věcech soudů, státních zástupců a soudních exekutorů po uplynutí 5 let od právní moci rozhodnutí o uložení kárného opatření hledí na státního zástupce, jako by nebyl pro kárné provinění stíhán, tím spíše se nemůže po skončení stejné doby brát zřetel na písemnou výtku uloženou státnímu zástupci podle § 30 odst. 3 zákona o státním zastupitelství za drobný nedostatek v jeho práci.

V neprospěch kárně obviněné však musel vzít kárný senát v úvahu závažnost kárného provinění, která spočívá v porušení základního a ústavně zaručeného práva na osobní svobodu a v tom, že v důsledku opožděného podání návrhu na vzetí do vazby byli dva obvinění nezákonně zadržováni po delší dobu 11 hodin a 30 minut. Navíc kvůli tomuto pochybení kárně obviněné museli být obvinění R. H. a J. A. S. bez dalšího propuštěni ze zadržení bez možnosti náležitého posouzení zákonem stanovených podmínek pro jejich vzetí do vazby, byť tato skutečnost nakonec neměla žádný negativní vliv na dosažení účelu, jehož mělo být opožděným návrhem na vydání takového rozhodnutí dosaženo, jak vyplývá ze skutečností uvedených navrhovatelkou při jednání kárného senátu.

Za této situace musel kárný senát přistoupit k uložení kárného opatření snížení platu. Vzhledem k převažujícímu množství a významu shora uvedených skutečností svědčících ve prospěch kárně obviněné jí však kárný senát uložil toto kárné opatření jen v první třetině zákonné sazby uvedené v § 30 odst. 1 písm. b) zákona o státním zastupitelství, a to i s přihlédnutím k výměrám kárných opatření snížení platu uložených státním zástupcům v dříve rozhodnutých kárných věcech za jimi zaviněné překročení lhůty pro trvání vazby nebo zadržení (srov. rozhodnutí ze dne 16. 6. 2014, sp. zn. 12 Ksz 4/2014, ze dne 15. 9. 2014, sp. zn. 12 Ksz 6/2014, a ze dne 8. 12. 2014, sp. zn. 12 Ksz 10/2014).

S ohledem na všechno, co bylo uvedeno k jednání kárně obviněné státní zástupkyně, pro které bylo vedeno toto kárné řízení, Nejvyšší správní soud jako soud kárný podle § 19 odst. 1 zákona o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů uznal kárně obviněnou vinnou kárným proviněním podle § 28 zákona o státním

zastupitelství, jehož se dopustila skutkem popsáním ve výroku tohoto rozhodnutí. Za toto kárné provinění uložil kárně obviněné podle § 30 odst. 1 písm. b) zákona o státním zastupitelství kárné opatření snížení platu o 10 % na dobu 4 měsíců.

Kárné opatření snížení platu se vůči kárně obviněné uplatní od prvního dne měsíce následujícího po dni právní moci rozhodnutí (§ 30 odst. 4 zákona o státním zastupitelství).

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** odvolání přípustné.

V Brně dne 16. února 2016

JUDr. Jiří Palla
předseda kárného senátu
ve věcech státních zástupců